

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 10Csp/18/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617212863
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gibaľová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6617212863.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Jankou Gibaľovou v spore žalobkyne: A. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: N. M. XXX, štátny občan Slovenskej republiky, zast.: JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom: J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, akciová spoločnosť so sídlom: boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, konajúca prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom: Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, zast.: Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s.r.o., so sídlom: Ružinovská 42, 821 01 Bratislava, IČO: 36 862 169, o zaplatenie 1.280,- Eur s prísl., taktó

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 1.280,- Eur spolu s úrokom z omeškania 8,00 % p.a. od 27.05.2016 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyňa m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 18.12.2017 domáhala voči žalovanému zaplatenia istiny 1.280,- Eur s príslušenstvom, pričom uviedla, že dňa 27.04.2005 uzatvorila s právnym predchodcom žalovaného - spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO, a.s., Bratislava žiadosť/zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej zmluvy právny predchodca žalovaného poskytol žalobkyni spotrebiteľský úver vo výške 9.891,- Sk (328,32 Eur), ktorý mala žalobkyňa splatiť 9 mesačnými splátkami po 1.099,- Sk (36,48 Eur). V rámci bodu C) úverovej zmluvy malo dôjsť medzi zmluvnými stranami tiež k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere s úverovým rámcom a pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v bode C). Žalobkyňa má za to, že dodávateľ touto praktikou vnútil spotrebiteľovi aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v čase podpisu zmluvy vo sfére jeho záujmu. Podpisom úverovej zmluvy sa spotrebiteľ súčasne podpisuje aj pod tú časť textu, ktorá sa nachádza v bode C), ktorá sa týka iného právneho vzťahu, ktorý má vzniknúť v budúcnosti. Napriek tomu, že žalobkyňa úverovú zmluvu podpísala, možno prijať záver, že nemala v úmysle okrem úverovej zmluvy uzatvoriť aj zmluvu o revolvingovom úvere, preto ju treba považovať za absolútne neplatný právny úkon pre nedostatok vôle žalobkyne. Uvedené potvrdzujú aj okolnosti prípadu bezprostredne predchádzajúce podpisu úverovej zmluvy, kedy žalobkyni po jej príchode do predajne Elektra za účelom kúpy konkrétneho tovaru bol predložený vopred pripravený zmluvný formulár obsahujúci aj žiadosť o poskytnutie úverovej karty, pričom zamestnanec Elektra vybavujúci úverovú zmluvu pre žalobkyňu už z titulu svojho postavenia nemohol disponovať dostatočnými informáciami, ktorými by žalobkyni priblížil podstatu časti podpisovanej úverovej zmluvy, ktorá sa týkala žiadosti o

poskytnutie úverovej karty. Takúto zmluvu o revolvingovom úvere je potrebné považovať za neplatnú aj pre nedodržanie zákonom predpísanej formy v zmysle ustanovenia § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa čerpala peňažné prostriedky počas niekoľkoročného obdobia, v rámci ktorého sa podmienky poskytovania spotrebiteľských úverov zásadne a podstatným spôsobom menili. Prostredníctvom niekoľkých noviel zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného do 10.06.2010, resp. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách účinného od 11.06.2010 došlo k zavedeniu nových pravidiel a taktiež k určaniu ďalších povinných náležitostí, ktoré museli zmluvy o spotrebiteľských úveroch obsahovať. Ak žalobkyňa čerpala peňažné prostriedky v rámci dlhšej časovej periódy, bolo povinnosťou právneho predchodcu žalovaného s ňou písomne uzatvoriť zmluvy o spotrebiteľských úveroch, ktoré mali spĺňať všetky zákonom požadované náležitosti v znení noviel, čo sa nestalo, a preto by bolo potrebné, v prípade, že by bola zmluva o revolvingovom úvere uzatvorená platne, považovať spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa však primárne trvala na tom, že dojednanie v bode C) o revolvingovom úvere je absolútne neplatný právny úkon, pričom argumentáciu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti uvádzala len podporne.

Žalobkyňa v období od 01.09.2005 do 31.05.2016 čerpala od právneho predchodcu žalovaného prostredníctvom kreditnej karty celkovú čiastku 3.034,21 Eur a uhradila právnemu predchodcovi žalovaného sumu 5.882,60 Eur. Prijímaním plnení od žalobkyne na účet právneho predchodcu žalovaného nad rámec čerpania sumy dochádzalo na strane právneho predchodcu žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, keďže právny predchodca žalovaného k takýmto plneniam od žalobkyne nemal platný právny titul. Právny predchodca žalovaného sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil sumou 2.848,39 Eur. Žalobkyňa si uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.280,- Eur, ktoré predstavuje uhradenú sumu zo strany žalobkyne, ktorá presahuje reálne poskytnuté finančné prostriedky, ktoré boli uhradené žalobkyňou na účet právneho predchodcu žalovaného od 23.08.2013 do 26.05.2016.

Žalobkyňa si uplatnila aj nárok na zákonné úroky z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po poslednej úhrade zo strany žalobkyne predstavujúcej preplatok nad rámec poskytnutého úveru, t.j. od 27.05.2016, alternatívne počnúc dňom nasledujúcim po doručení predžalobnej výzvy na dobrovoľné plnenie právnemu predchodcovi žalovaného zo strany FENIX združenia na ochranu a presadzovanie ľudských práv, ktoré zastupovalo žalobkyňu v rámci mimosúdneho rokovania pred podaním žaloby na súd.

Žalobkyňa v žalobe zároveň uviedla, že na Okresnom súde Lučenec je vedené súdne konanie sp. zn. 7Csp/41/2016, ktoré bolo začaté dňa 19.08.2016 a v ktorom si žalobkyňa A. uplatňuje podanou žalobou nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia 1.280,- Eur proti spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s. (nárok sa rovnako týka žiadosti/zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 27.04.2005). V konaní sp. zn. 7Csp/41/2016 nebola doriešená procesná otázka, či v konaní má súd pokračovať s právnym nástupcom žalovaného podľa § 64 Civilného sporového poriadku alebo konanie zastaví pre nedostatok procesnej subjektivity žalovaného podľa § 62 Civilného sporového poriadku. Pre prípad, že v konaní sp. zn. 7Csp/41/2016 bude súd pokračovať s právnym nástupcom žalovaného - spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE AG, dôjde v tomto konaní k vzniku prekážky litispendencie. Pre prípad, že súd konanie sp. zn. 7Csp/41/2016 zastaví, nebude existovať procesná prekážka, ktorá by v pokračovaní tohto konania bránila. Preto žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhla, aby súd konanie prerušil do vyriešenia procesnej otázky v súdnom konaní sp. zn. 7Csp/41/2016.

2. Okresný súd Lučenec uznesením č.k. 10Csp/18/2017-61 zo dňa 29.01.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 11Co/58/2018-101 zo dňa 19.06.2018 konanie prerušil do právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu o odvolaní žalobkyne A. zo dňa 15.01.2018, doručenom Okresnému súde Lučenec dňa 17.01.2018, podanom v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 7Csp/41/2016 proti uzneseniu č.k. 7Csp/41/2016-163 zo dňa 27.12.2017. Rozhodnutie o prerušení konania nadobudlo právoplatnosť dňa 28.06.2018.

3. Vzhľadom na skutočnosť, že konanie vedené na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 7Csp/41/2016 bolo dňom 06.08.2018 právoplatne zastavené z dôvodu neodstrániteľného nedostatku podmienky konania, pričom rovnakým dňom nadobudlo právoplatnosť aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 41Co/11/2018-196 zo dňa 30.05.2018, čím odpadla prekážka, pre ktorú bolo konanie sp. zn. 10Csp/18/2018 prerušené, súd uznesením č.k. 10Csp/18/2017-115 zo dňa 22.08.2018, právoplatným dňa 10.09.2018, rozhodol o pokračovaní v konaní.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku zo dňa 07.09.2018 žiadal žalobkyne ako nedôvodnú zamietnuť a uviedol, že dňa 27.04.2005 bola medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom uzatvorená Žiadosť/Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Predmetom tejto zmluvy bolo podľa časti B) Klasický úver Úverovej zmluvy poskytnutie úveru vo výške 9.891,- Sk, s tým, že žalobkyňa ako dlžník sa zaviazal uvedený úver zaplatiť žalovanému ako veriteľovi v 9 mesačných splátkach, každej vo výške 1.099,- Sk, vždy k 15. dňu v mesiaci. V časti C1) Úverová karta a časti C) Úverová karta Úverovej zmluvy bola žiadosť žalobkyne ako klienta, aby ju žalovaný zaradil do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytol jej úverový rámec vo výške 20.000,- Sk a vydal kreditnú kartu na jej meno. Súčasťou tejto žiadosti žalobkyne bolo aj to, že vzala na vedomie, že jej žiadosť o vydanie úverovej karty bude posudzovaná najmä na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru a priebehu jeho splácania. V časti C) Úverová karta sú uvedené jednoznačne a zreteľne údaje týkajúce sa úverovej karty v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi platnými ku dňu uzatvorenia Úverovej zmluvy, a to: „Zaväzujem sa splácať čerpaný úver a príslušné náklady v pravidelných mesačných splátkach vo výške minimálne 5 % mne poskytnutého úverového rámca, ak nebude dohodnuté inak. Súhlasím s platbami uvedenými v bode C1. Termín splatnosti je 10. deň v mesiaci, a spôsob splácania je zhodný so zvolenou možnosťou v časti B).“ V časti C1) Úverová karta je uvedené, že mesačná úroková sadzba je 2,19 %, platná ku dňu podpisu žiadosti/zmluvy. Ďalej je uvedený príklad výpočtu RMPN: ročná miera nákladov pri prvom čerpaní vo výške 20.000,- Sk a pri pravidelnom mesačnom splácaní je 15,55 %. Výška mesačného poplatku za správu revolvingového spotrebiteľského úveru platného ku dňu podpisu žiadosti/zmluvy, je 45,- Sk. V Úverovej zmluve žalobkyňa ako klient prehlásila, že sa oboznámila so Všeobecnými podmienkami žalovaného pre poskytnutie spotrebiteľského úveru a súhlasí s nimi bez výhrady.

V danom prípade prijatím návrhu zo strany žalovaného bolo odoslanie oznámenia o prijatí žiadosti a poskytnutí úverového rámca žalobkyňi ako klientovi, a to v nadväznosti na posúdenie priebehu splácania klasického úveru. Uvedené oznámenie žalovaný zaslal žalobkyňi spolu s kreditnou kartou, s ktorou žalobkyňa následne čerpala revolvingový úver. Úverová zmluva je tak platným právnym úkonom so všetkými z toho vyplývajúcimi dôsledkami. Úverová zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti vrátane údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov formou a spôsobom vyplývajúcim zo zákona o spotrebiteľských úveroch (zákon č. 258/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov) a z povahy revolvingového úveru, keďže výška ročnej percentuálnej miery nákladov je závislá na viacerých parametroch, ktoré nie je možné v čase uzatvorenia úverovej zmluvy zistiť a predvídať. Žalovaný si splnil zákonom uloženú notifikačnú povinnosť, keď informoval žalobkyňu o všetkých podmienkach poskytnutého úverového rámca v súlade s citovaným ustanovením § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch, vrátane spôsobu výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov.

V prípade, ak súd predbežne posúdi úverovú zmluvu ako neplatný právny úkon z dôvodu nedodržania zákonom stanovenej písomnej formy, je nepochybné, že plnenie žalobkyne žalovanému nie je bezdôvodným obohatením. To všetko vzhľadom na tú skutočnosť, že plnenie dlhu neplatného len pre nedostatok formy nie je v zmysle ust. § 455 ods. 1 OZ bezdôvodným obohatením. V takom prípade sa žalobkyňa nemôže domáhať voči žalovanému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže plnenie poskytnuté žalobkyňou sa za bezdôvodné obohatenie nepovažuje. Ak žalobkyňa vo svojej žalobe tvrdí, že nemala v úmysle uzatvárať úverovú zmluvu na poskytnutie spotrebiteľského revolvingového úveru, musela vedieť o tom, že ak čerpá úver z úverovej karty, koná bez skutočného úmyslu, čo platí aj pri jeho splácaní.

Žalovaný považuje žalobu za nedôvodnú a plnenia, poskytnuté žalobkyňou v prospech žalovaného za plnenia poskytnuté na základe platnej úverovej zmluvy. Napriek tomu, žalovaný vzniesol námietku premlčania s tým, že objektívna a subjektívna premlčacia doba v tomto prípade uplynula. Žalobkyňa z kreditnej karty vyčerpala sumu 3.246,05 Eur, pričom posledný dátum čerpania je dňa 28.11.2012 vo výške 10,- Eur. Žalobkyňa celkovo uhradila sumu 5.852,64 Eur. K dátumu posledného čerpania žalobkyňa mala uhradenú ňom čerpanú istinu; posledné čerpanie dňa 28.11.2012 pritom bolo neskôr ako okamih, kedy žalobkyňa uhradila sumu prevyšujúcu neskôr čerpanú istinu úveru.

Ak súd posúdi úver poskytnutý žalobkyňi za bezúročný a bez poplatkov, s prihliadnutím na uvedené je možné konštatovať, že objektívna premlčacia doba začala plynúť dňom 28.11.2012, t.j. okamihom posledného čerpania, vzhľadom na skoršiu úhradu sumy prevyšujúcej čerpanú istinu, a uplynula dňa 28.11.2015. Subjektívna premlčacia doba tiež začala plynúť dňa 28.11.2012, a uplynula dňa 28.11.2014. Žaloba bola podaná až dňa 18.12.2017, t.j. po uplynutí objektívnej aj subjektívnej premlčacej doby. Nárok žalobkyne je tak premlčaný, čoho dôsledkom má byť zamietnutie žaloby v celom rozsahu. V danom prípade uplynuli obidve premlčacie doby; nárok žalobkyne je premlčaný a nemôže jej byť priznaný.

Ak žalobkyňa namieta, že na jej strane absentovala vôľa uzatvoriť zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, resp. že táto zmluva nebola uzatvorená v písomnej forme, či o jej uzatvorení nemala vedomosť, v dôsledku čoho považuje úverovú zmluvu za neplatný právny úkon, mala preukázateľnú vedomosť o tvrdených nedostatkoch počnúc od uzavretia tejto úverovej zmluvy. Právna kvalifikácia pritom nemá pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby žiadnu relevanciu.

Žalovaný má za to, že úhradou jednotlivých platieb žalobkyňa vedela, že spláca niečo, o čo nemala záujem, resp. o čom nevedela, že uzatvorila úverovú zmluvu (podľa jej tvrdenia); taktiež vedela o tom, akú výšku uhradila a kedy uhradila istinu, t.j. kedy vrátila čerpanú čiastku. Je preto jednoznačne zrejmé, že dňa 28.11.2012 začala plynúť objektívna aj subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia vo vzťahu ku všetkým neskôr poukázaných platbám.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení podľa § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku zo dňa 21.09.2018 k vyjadreniu žalovaného prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že podstatou žalobnej argumentácie žalobkyne v tomto spore je skutočnosť, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru je vo svojej časti C) Úverová karta neplatnou. Dôvodom pre vyslovenie neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere ako právneho úkonu, ktorý mal byť založený ustanovením zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru špecifikovaným pod písmenom C) Úverová karta, je nedostatok vôle žalobkyne vstúpiť s právnym predchodcom žalovaného do tohto právneho vzťahu. Dodatočným záujmom žalobkyne (čerpaním poskytnutých peňažných prostriedkov) nemožno nahrádzať absenciu vôle žalobkyne pri vzniku právneho úkonu. Absolútne neplatný právny úkon nemožno dodatočne schváliť (ratihabícia) ani odstrániť vadu, ktorá túto neplatnosť spôsobila. Zdôraznila, že jedinou jej motiváciou a jediným zámerom, pre ktorý podpísala zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, bolo získanie klasického úveru na financovanie zakúpenia požadovaného tovaru. Tvrdila, že ad 1 žalobkyňa mala záujem o poskytnutie klasického úveru a ad 2, že nebola oboznámená s tým, že súčasne uzatvára so žalovaným aj iný právny úkon než ten, ktorý bol v čase podpisu listiny vo sfére jej záujmu (získanie klasického úveru na financovanie požadovaného tovaru). Žalobkyňa tak vstupovala do kontraktačného procesu s úplne iným zámerom než s tým, aby bola zaradená do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca. V konkrétnej veci je dôležitým tiež to, že časť zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru (časť C) Úverová karta) je koncipovaná pre spotrebiteľa neprehľadným spôsobom, spôsobom vzbudzujúcim dojem menšej podstatnosti ako zvyšok textu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, a navyše z tak štruktúrovaného textu, ako je text zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, je zrejmé, že časť C) Úverová karta je pevnou súčasťou textu zmluvy, bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť toto ustanovenie alebo ho akýmkoľvek spôsobom vylúčiť z obsahu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Zmluva o revolvingovom úvere v časti C) zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru nebola riadne individualizovaná, pretože bola vnútená žalobkyňi pri podpisovaní základnej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, a keďže ide o nedostatok obligatórnej písomnej formy zmluvy, k platnému uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere by nedošlo aj z tohto dôvodu.

K tvrdeniu žalovaného, že žalobkyňa sa nemôže domáhať nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, uviedla, že prípady, ktoré sa za bezdôvodné obohatenie nepovažujú, sú upravené v § 455 Občianskeho zákonníka. Jedným z nich, na ktorý sa odvoláva aj žalovaný, je, že za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje prijatie dlhu neplatného len pre nedostatok formy. Žalobkyňa však nenamietala neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere len s poukazom na nedostatok formy, ale aj s poukazom na absenciu skutočnej vôle žalobkyne vstúpiť do iného, než pôvodne zamýšľaného právneho vzťahu. Ustanovenie § 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na ktoré sa odvoláva žalovaný, je preto nepoužiteľné.

Po opätovnom prepočte sumy čerpaní žalobkyňa uviedla, že správna je suma uvedená žalovaným, t.j. 3.246,05 Eur. Suma úhrad žalobkyne na úver je 5.872,64 Eur. Táto suma je o 20,- Eur vyššia ako suma úhrad, ktorú uviedol vo svojom vyjadrení žalovaný, čo je spôsobené tým, že žalovaný nezohľadnil úhradu žalobkyne zo dňa 01.04.2016 vo výške 10,- Eur a úhradu zo dňa 18.05.2016 vo výške 10,- Eur. Keďže si však žalobkyňa neuplatnila celú sumu bezdôvodného obohatenia predstavujúcu rozdiel medzi úhradami žalobkyne a čerpaniami žalobkyne, vyššie uvedené nemá na žalovanú sumu 1.280,- Eur žiadny vplyv.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení podľa § 167 ods. 4 Civilného sporového poriadku zo dňa 28.09.2018 k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že tvrdenie žalobkyne o údajnom nedostatku vôle vstúpiť do zmluvného vzťahu, založeného zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, považuje za účelové a nepreukázané, pričom toto tvrdenie žalobkyne, dané po uplynutí viac ako 13 rokov od uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 27.04.2005, je potrebné vnímať vo vzájomnej

súvislosti s listinnými dôkazmi. Na základe časti C1) Úverová karta Úverovej zmluvy žalobkyňa požiadala žalovaného o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytnutie úverového rámca vo výške 20.000,- Sk a vydanie kreditnej karty na jej meno. Následne, po obdržaní oznámenia o akceptácii návrhu na uzatvorenie zmluvy o revolvingového spotrebiteľského úveru zo dňa 25.08.2005 žalobkyňa už dňa 22.09.2005 čerpala z kreditnej karty, a to sumu 165,97 Eur. Uvedené dôkazy potvrdzujú podľa žalovaného reálnu vôľu a záujem žalobkyne o revolvingový spotrebiteľský úver. Žalovaný zotrval na vznesenej námietke premlčania a opakovane zdôraznil, že v danom prípade uplynula subjektívna aj objektívna premlčacia doba. Žalobkyňa tvrdí, že nemala v úmysle uzatvárať úverovú zmluvu na poskytnutie spotrebiteľského revolvingového úveru, a preto musela vedieť o tom, že ak čerpá úver z úverovej karty, koná bez skutočného úmyslu, čo platí aj pri jej splácaní.

7. Žalobkyňa na súdnom pojednávaní dňa 13.11.2018 prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že zmluva o úvere v časti C) Úverová karta je neplatný právny úkon, pretože úmyslom žalobkyne bolo získať úver na účel kúpy presne uvedeného tovaru, pričom zo strany právneho predchodcu žalovaného bol žalobkyňi predložený formulár, v ktorom boli aj ustanovenia o inom právnom úkone. Ak však chcela úver získať, musela takúto zmluvu podpísať, to znamená, že právny predchodca žalovaného jej vnútil úkon, ktorý v čase, keď bola táto zmluva uzavretá, nebol vo sfére jej záujmu. Poukázať tiež na skutočnosť, že po vstupe do predajne Elektra jej bol predložený formulár zmluvy, pričom zamestnanec Elektra z titulu svojho postavenia nie je osobou, ktorá by vedela ozrejmiť a vysvetliť žalobkyňi význam kreditnej karty. Na strane žalobkyne sa preto jedná o nedostatok spôsobujúci absolútnu neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere, ktorý nemožno odstrániť ani dodatočne, keďže sa jedná o neplatnosť absolútnu. Žalobkyňa primárne namieta absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu, ktorá sa odvíja od nedostatku jej vôle, v druhom rade namieta aj neplatnosť zmluvy pre nedostatok písomnej formy. Žalobkyňa nespochybnila platnosť samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pretože podľa jej názoru tieto dva právne úkony možno oddeliť, a preto napáda len platnosť zmluvy o revolvingovom úvere. K otázke premlčania žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že úver čerpala kontinuálne v priebehu niekoľkých rokov, pričom premlčacia doba začala plynúť až v deň posledného čerpania úveru, kedy sa bezdôvodné obohatenie zavŕšilo a vzniklo ako celok, čo bolo v máji roku 2016, pričom žaloba bola podaná v decembri 2017. Z uvedeného vyplýva, že nárok nie je premlčaný ani pokiaľ ide o plynutie subjektívnej, ani objektívnej premlčacej doby. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalobkyňa platila na zmluvu s mesačnou frekvenciou, kontinuálne, pričom až jedného dňa nastal zlom, od ktorého platiť prestala. Preto je toho názoru, že v jej prípade neprichádza do úvahy špekulácia s úmyslom posunúť začiatok plynutia premlčacej doby.

8. Žalovaný na pojednávaní prostredníctvom právneho zástupcu žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Poukázal na skutočnosť, že úver bol žalobkyňi poskytnutý na základe žiadosti o poskytnutie úveru, ktorou žalobkyňa požiadala jednak o poskytnutie klasického úveru, o kreditnú kartu, aj o revolvingový úver. Listom zo dňa 25.08.2005 jej právny predchodca žalovaného zaslal kreditnú kartu. Dňa 22. až 23.09.2005 žalobkyňa vyčerpala celú istinu revolvingového úveru. K uzavretiu zmluvy či už o klasickom spotrebiteľskom úvere alebo o revolvingovom spotrebiteľskom úvere došlo rovnakým spôsobom, to znamená k písomnému návrhu na uzatvorenie zmluvy a k písomnému prijatíu návrhu na uzatvorenie zmluvy. Oznámenie z 25.08.2005 potvrdzuje, že došlo k písomnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ žalobkyňa namieta, že táto zmluva nebola uzatvorená v písomnej forme a ak by súd dospel k záveru, že toto oznámenie nie je písomnou akceptáciou návrhu na uzatvorenie revolvingového spotrebiteľského úveru, žalovaný poukázal na ustanovenie § 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje plnenie dlhu neplatného len pre nedostatok formy. K námietke premlčania, ktorú žalovaný vzniesol, zdôraznil, že aj v prípade, ak by súd dospel k záveru, že ide o neplatný právny úkon a žalobkyňi vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, tento nárok je premlčaný. Pokiaľ žalobkyňa čerpala dňa 28.11.2012 poslednú platbu vo výške 10,- Eur, k tomuto dátumu už mala zaplatenú istinu, to znamená, že od tohto okamihu začala plynúť objektívna a subjektívna premlčacia doba. Ak žalobkyňa tvrdí, že nemala v úmysle uzatvoriť zmluvu o revolvingovom úvere a požiadať o vydanie kreditnej karty, má žalovaný za to, že aj jednotlivými jej čerpaniami vedela, že čerpá niečo, o čo nemala záujem a jednotlivými splácaniami vedela, že spláca niečo, čo čerpala, o čo nemala záujem. Žalovaný má za to, že tá vedomosť, či už pri čerpaní alebo pri splácaní, je tu zrejmá. Argumentáciu žalobkyne, resp. jej právneho zástupcu ohľadom začiatku plynutia objektívnej a subjektívnej premlčacej doby okamihom poslednej splátky nepovažuje žalovaný za nesprávnu, nakoľko v takom prípade by sa pripustilo špekulatívne oddialenie začiatku plynutia objektívnej a subjektívnej premlčacej doby.

Právny zástupca žalovaného na otázku súdu, či mohol spotrebiteľ odmietnuť podpísať časť C) úverovej zmluvy, doplnil, že podľa informácie od žalovaného bolo možné časť C) prečiarknuť a tým vylúčiť, resp. odmietnuť uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere, ako aj žiadosť o úverovú kartu. Zároveň poznamenal, že vo Všeobecných podmienkach je uvedené, že spotrebiteľ nemusí čerpať prostriedky z kreditnej karty. Právny zástupca poukázal na bod 4.4.3 Všeobecných podmienok, kde je uvedené, že zmluva bez ďalšieho zaniká v prípade, že do troch rokov nedôjde k čerpaniu z karty, resp. k žiadnemu pohybu na karte. Ak by žalobkyňa z kreditnej karty nečerpala, záväzok by nevznikol, ak však z tejto karty čerpala, musí si byť vedomá aj následkov. Rovnako poukázala na skutočnosť, že časť C1 zmluvy je napísaná rovnakým písmom ako časť B tejto zmluvy, teda zmluva o klasickom úvere. Časť C zmluvy je voľným okom čitateľná a je to na zodpovednosti čitateľa prečítať si, čo podpisuje. Listom zo dňa 25.08.2005 bolo žalobkyni v nadväznosti na jej žiadosť o poskytnutie úverovej karty (v bode C) zaslané oznámenie, že jej bol poskytnutý úverový rámec vo výške 20.000,- Sk. Tým, že žalobkyňa čerpala z kreditnej karty, vyjadrila súhlas s údajmi, ktoré sú v tomto oznámení uvedené.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie prečítaním výzvy na dobrovoľné plnenie zo dňa 23.06.2016, fotokópie podacieho lístku, prehľadu úrokových sadziieb Európskej centrálnej banky, výpisu z obchodného registra žalovaného, prehľadu obrátov za obdobie od 01.09.2005 do 31.05.2016 na úverovom účte č. XXXXXXXXXXXXXXX, žiadosti/zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 27.04.2005, Všeobecných podmienok Cetelem Slovensko a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov a prijatí splátok registrovaných na úverovom prípade XXXXXXXXXXXXXXX klienta A. K., oznámenia zo dňa 25.08.2005 a zistil tento skutkový stav:

10. Na základe žiadosti/zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 27.04.2005 právny predchodca žalovaného CETELEM SLOVENSKO a.s., Bratislava poskytol žalobkyni finančné prostriedky vo výške 9.891,- Sk (pred zavedením meny euro) s tým, že žalobkyňa sa zaviazala takto poskytnuté finančné prostriedky za účelom nákupu spotrebného tovaru splácať v dojednaných mesačných splátkach vo výške 1.099,- Sk po dobu 9 mesiacov. Takto uzavretá žiadosť/zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru (v časti B) obsahovala údaje tzv. klasického úveru a v časti C1 „Úverová karta“ bola uvedená mesačná úroková sadzba 2,19 % a príklad RPMN: pri výške prvého čerpania 20.000,- Sk a pri pravidelnom mesačnom splácaní 15,55 %. Mesačný poplatok za správu revolvingového úveru platný ku dňu podpisu žiadosti/zmluvy bol 45,- Sk. V časti C) žiadosť/zmluva obsahovala žiadosť žalobkyne o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca vo výške 20.000,- Sk a žiadosť o vydanie úverovej karty na meno žalobkyne. Žalobkyňa sa zaviazala splácať čerpaný úver a príslušné náklady v pravidelných mesačných splátkach vo výške minimálne 5 % poskytnutého úverového rámca, ak nebude dohodnuté inak.

11. Podaním zo dňa 25.08.2005 právny predchodca žalovaného zaslal žalobkyni akceptáciu návrhu na uzavretie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a medzinárodnú Kreditnú kartu Cetelem MasterCard. Základné údaje ku karte boli číslo karty, číslo úverového účtu, maximálny úverový rámec 20.000,- Sk, aktuálny úverový rámec 20.000,- Sk, mesačná úroková miera 1,95 % p.m., výška mesačnej splátky 1.000,- Sk, poistenie kreditnej karty áno, dátum platnosti karty od 08/2005.

12. Z prehľadu obrátov za obdobie od 01.09.2005 do 31.05.2016 vyplýva, že žalobkyňa prvýkrát čerpala z karty dňa 23.09.2005 sumu 165,97 Eur. Od tohto mesiaca súčasne hradila úrok, poistenie a poplatok.

13. Z potvrdenia odfinancovania peňažných prostriedkov je zrejmé, že prvé bolo dňa 22.09.2005 vo výške 165,97 Eur a posledné 28.11.2012 vo výške 10,- Eur, pričom celková výška odfinancovaných prostriedkov činila 3.246,05 Eur.

14. Z potvrdenia prijatia splátok vyplýva, že od 10.10.2005 žalobkyňa žalovanému na splátkach uhradila celkom sumu 5.852,64 Eur. Čiastka uhradená žalobkyňou žalovanému nebola medzi stranami sporná. Sumy vo výške 2 x 10,- Eur, ktoré žalobkyňa uhradila dňa 01.04.2016 a 18.05.2016, boli poplatkom za vyžiadanie kópie zmluvy, ktorý predstavuje osobitný príjem žalovaného podľa Sadzobníka poplatkov a netvorí súčasť plnenia v prospech úverového účtu, ktorá skutočnosť bola zo strany žalobkyne akceptovaná a nebola rozporovaná.

15. Žalobkyňa si uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré predstavuje uhradená suma zo strany žalobkyne, presahujúca reálne poskytnuté finančné prostriedky uhradené žalobkyňou

právnemu predchodcovi žalovaného (rozdiel medzi úhradami vo výške 5.852,64 Eur a čerpaniami vo výške 3.246,05 Eur) za obdobie od 23.08.2013 do 26.05.2016. Z tejto sumy si žalobkyňa uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.280,- Eur.

16. Žalobkyňa nepopierala, že čerpala revolvingový úver, poukázala však na to, že pokiaľ mala prioritne záujem získať spotrebiteľský úver na kúpu konkrétneho tovaru (časť B) žiadosti/zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru), nemala inú možnosť, len na identickej listine okrem zmluvy o spotrebiteľskom úvere podpísať i tú časť predtlaču, ktorá obsahovala údaje týkajúce sa revolvingového úveru.

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

19. Podľa § 52 ods. 2 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 52 ods. 3 OZ, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

22. Podľa § 53 ods. 4 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

23. Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

24. Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. a

26. Podľa § 40 ods. 1 OZ, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

27. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

28. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

29. Podľa § 455 ods. 1 OZ, za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premlčaného dlhu alebo dlhu neplatného len pre nedostatok formy.

30. Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

31. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

32. Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

33. Podľa § 107 ods. 2 OZ, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

34. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

35. Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

36. Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
f) meno a adresu spotrebiteľa,
g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

37. Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva ďalej obsahuje

a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
b) sankcie za porušenie zmluvy,
c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenku alebo šek,
d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

38. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobkyne je dôvodná. Súd mal za preukázané, že dňa 27.04.2005 žalobkyňa a právny predchodca žalovaného uzavreli platne jednu individuálne špecifikovanú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, určenú na nákup spotrebného tovaru. Nárok žalobkyne uplatnený v tomto konaní sa však odvíja od záväzku, ktorý bol uvedený v časti C) a C1) zmluvy a netýka sa zmluvy o úvere na nákup tovaru, ale revolvingového spotrebiteľského úveru. Uvedené medzi stranami nebolo sporné.

39. Z predloženej žiadosti/zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru je zrejmé, že zámerom žalobkyne bolo získať úver na kúpu konkrétneho tovaru, v samotnej žiadosti/zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru v časti C) právny predchodca žalovaného vopred formulárovou zmluvou vnútil žalobkyňu ako spotrebiteľovi iný úkon, ktorý v čase podpísania takejto zmluvy zo strany žalobkyne prioritne nebol vo sfére jej záujmu. Táto skutočnosť vyplýva zo žiadosti/zmluvy, kde sa žalobkyňa podpísala aj pod ten záväzok, ktorý nebol predmetom dojednávania a nebol uzatváraný v danom čase. Žalobkyňa ako spotrebiteľka podpísala zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru na kúpu konkrétneho tovaru (časť B), pričom nemala možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť časť C) takto vopred pripravenej formulárovej zmluvy a nebola jej ponúknutá ani možnosť odmietnuť vopred vnútený revolvingový úver. Žiadosť/zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru neobsahuje ani jasný, zrozumiteľný prejav vôle žalobkyne získať revolvingový úver formou úverovej karty. Správanie a postup žalovaného považuje súd za nekalú prax. Vyjadrenie žalovaného o možnosti spotrebiteľa prečiar knuť časť C) zmluvy o úvere a tým vylúčiť uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere súd vníma ako možnosť v teoretickej rovine, pričom žalovaný neupresnil, či takúto možnosť v praxi nejaký spotrebiteľ niekedy s úspechom aj využil, ani to, či bola žalobkyňa ako spotrebiteľka v tomto konkrétnom prípade o tejto možnosti informovaná. Neobstojí námietka žalovaného, že išlo o žiadosť, ktorú po splnení dohodnutých podmienok žalovaný akceptoval a vydal žalobkyňu kreditnú kartu, ktorú ona použila. Na základe uvedeného možno ustáliť, že pri uzatváraní sporného zmluvného vzťahu absentovala vôľová zložka žalobkyne, ktorá si nebola vedomá podávania žiadosti o úverový rámec a úverovú kartu, a preto nemohlo byť platné ani akceptovanie vôle žalobkyne žalovaným. Vzhľadom na absenciu vôle žalobkyne uzavrieť tento zmluvný vzťah dospel súd k záveru, že zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere je absolútne neplatným právnym úkonom. Úverová karta, ktorou spotrebiteľka bez aktívneho prejavu vôle len podpisom samotnej zmluvy/žiadosti o spotrebiteľský úver vyjadrila súhlas s poskytnutím revolvingového úveru, resp. požiadala o vydanie platobnej karty, je neprijateľnou podmienkou.

40. Súd je toho názoru, že v prípade revolvingového úveru absentuje aj zákonom predpísaná forma vyžadovaná v čase uzatvorenia takejto zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Takýto nový záväzkovoprávny vzťah, ktorý sa týkal úverovej zmluvy, bolo potrebné uzavrieť spôsobom uvedeným v zákone o spotrebiteľských úveroch, teda v písomnej forme s individuálne dojednanými náležitosťami tak, ako sú vymedzené v § 4 ods. 1, 2, 3 zákona o spotrebiteľských úveroch. Preto predmetná zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere bola neplatná aj pre nedodržanie zákonom predpísanej písomnej formy.

41. Pokiaľ žalovaný popieral neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere, túto namietal čerpaním finančných prostriedkov z kreditnej karty a ich následnou úhradou žalobkyňou, pričom však žiadnym spôsobom nepreukázal, že by žalobkyňa vedela v čase uzatvárania zmluvného vzťahu, že uzatvára nie jeden klasický úver, ale aj druhý revolvingový úver, resp. že si bola vedomá podania žiadosti o vydanie kreditnej karty, súd podotýka, že pri nedostatku (absencii) vôle byť viazaný zmluvou o revolvingovom úvere neobstojí zhojenie právneho úkonu spočívajúce v čerpaní úveru.

42. Z dôvodu, že sporný právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon, ako aj z dôvodu nedostatku vôle žalobkyne pri uzatváraní právneho úkonu sa jednalo o neplatný právny úkon podľa § 37 ods. 1 a § 40 ods. 1 OZ, a preto v zmysle § 457 OZ sú strany sporu povinné vrátiť si všetko, čo podľa neplatnej zmluvy dostali.

43. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd považuje tvrdenie žalovaného poukazujúce na ustanovenie § 455 ods. 1 OZ, vylučujúce bezdôvodné obohatenie pri neplatnosti zmluvy len pre nedostatok formy, za irelevantné, keďže súd vyhodnotil neplatnosť právneho úkonu nielen z dôvodu nedostatku písomnej formy, ale zvlášť pre absenciu vôle žalobkyne uzatvoriť tento zmluvný vzťah, čo činí právny úkon absolútne neplatným.

44. Vykonaným dokazovaním má súd za preukázané, že žalovaný poskytol na základe vyššie uvedeného neplatného právneho úkonu žalobkyňu plnenie vo výške 3.246,05 Eur, žalobkyňa plnila žalovanému v sume 5.852,64 Eur za obdobie od 01.09.2005 do 31.05.2016 a žalovaný preto získal bezdôvodné obohatenie vo výške 2.606,59 Eur. Keďže však žalobkyňa žalobou uplatňovala len nárok na zaplatenie sumy 1.280,- Eur, súd rozhodoval len o návrhu žalobkyne, ktorým je súd viazaný a žalobkyňu priznal nárok na zaplatenie sumy 1.280,- Eur.

45. Keďže žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania, súd vo veci posudzoval, či pohľadávka žalobkyne nie je premlčaná.

46. Pri postupnom pokračujúcom získavaní majetkových hodnôt treba z hľadiska premlčania za samostatné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia považovať nároky, ktoré vznikli zo samostatných oddeliteľných prípadov bezdôvodného obohatenia, aj keď ide o rovnaké subjekty a rovnaké skutkové podstaty zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Na uplatnenie každého takéhoto nároku začína plynúť premlčacia doba osobitne. Ak však nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvorí jeden celok (ako je tomu v súdnej veci), premlčacie doby začínajú plynúť až po skončení bezdôvodného obohacovania sa. V predmetnej veci nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvorí jeden celok (z revolvingovej zmluvy), a preto premlčacia doba môže začať plynúť až po skončení bezdôvodného obohacovania sa, k čomu v súdnej veci došlo až 26.05.2016. Z uvedeného dôvodu právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa nepremlčalo ani v subjektívnej dvojročnej a ani v objektívnej trojročnej lehote. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor vyslovený v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16Co/1392/2014-197 zo dňa 24.09.2015.

47. Keďže podľa názoru súdu nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere medzi stranami sporu, pričom súd ustálil absolútnu neplatnosť tejto zmluvy, ďalej nepodrobil zmluvu preskúmaniu z hľadiska splnenia zákonných náležitostí podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Každopádne súd pre úplnosť poznamenáva, že sa nestotožňuje s argumentáciou žalobkyne, že nakoľko čerpala peňažné prostriedky počas niekoľkoročného obdobia, v rámci ktorého sa podmienky poskytovania spotrebiteľských úverov zásadne menili a jednotlivými novelami zákonov č. 258/2001 Z. z. a č. 129/2010 Z. z. došlo k zavedeniu nových pravidiel a určeniu ďalších povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bolo povinnosťou právneho predchodcu žalovaného uzatvoriť so žalobkyňou zmluvu o spotrebiteľských úveroch, ktoré mali spĺňať všetky zákonom požadované náležitosti, čo sa nestalo. Súd v tejto súvislosti uvádza, že či už revolvingový alebo tzv. „klasický“ spotrebiteľský úver boli uzatvárané podľa zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase ich uzavretia. Vznik právnych vzťahov, ako aj nároky z nich plynúce sa posudzujú podľa právnych predpisov účinných v čase ich vzniku. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti prechodné ustanovenia k zákonu č. 258/2001 Z. z. aj zákonu č. 129/2010 Z. z.

48. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

49. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

50. Podľa § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

51. Žalovaný je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, preto žalobkyni vznikol nárok na úroky z omeškania. Pre výšku úrokov z omeškania nie je rozhodujúci počiatok omeškania s plnením peňažného záväzku, ale okamih vzniku záväzkového vzťahu. Súd preto žalobkyni priznal uplatnený úrok z omeškania vo výške 8 % ročne odo dňa 27.05.2016 do zaplatenia, keďže táto skutočnosť stranami sporu nebola rozporovaná.

52. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

53. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobkyňa mala v spore plný úspech, preto má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).